

Povodom 270. obljetnice rođenja Wolfganga Amadeusa Mozarta
SIMFONIJSKI ORKESTAR MOSTAR
p r e d s t a v l j a

Simfonijski
Orkestar
Mostar

Hrvatsko
narodno
kazalište
u Mostaru

STUDIJ GLAZBE
FPMOZ
SVEUČILIŠTE
U MOSTARU

GLAZBENA
ŠKOLA
IVANA pl. ZAJCA
MOSTAR

Simfonijski
Orkestar
Mostar

MOZART WEEKEND

Koncert povodom 270. obljetnice rođenja
Wolfganga Amadeusa Mozarta

Hrvatski dom herceg Stjepan Kosača
Nedjelja, 10. svibnja 2026. godine, 19:30

PROGRAM

Wolfgang Amadeus Mozart

„Ave verum corpus“ za mješoviti zbor, orkestar i orgulje, K. 618

Wolfgang Amadeus Mozart

„Laudate dominum“ iz „Vesperae solennes de Confessore“, K. 339

Wolfgang Amadeus Mozart

Koncert za klavir i orkestar u C-duru, br. 25, K. 503

Wolfgang Amadeus Mozart

Simfonija u g-molu, br. 40, K. 550

Lovre Marušić — klavir

Iva Čović — sopran

Zbor Hrvatskog narodnog kazališta u Mostaru

Zbor Studija glazbe FPMOZ-a Sveučilišta u Mostaru

Zbor Glazbene škole Ivana pl. Zajca, Mostar

Simfonijski orkestar Mostar

Igor Tatarević — dirigent

DIRIGENT
Igor Tatarević

SOLISTI
Lovre Marušić — klavir
Iva Čović — sopran

SIMFONIJSKI ORKESTAR MOSTAR

I. violine
Jelena Vidović — koncertna majstorica
Noami Konforta
Alma Dizdar
Anamarija Marić
Larisa Horić
Ana Pešut
Klara Kalajžić
Ana Barbarić

II. violine
Nika Zubac
Ante Slišković
Marija Čikić
Larisa Droce
Nikolina Pandža
Goran Milićević

Viole
Stipe Marinić
Đorđe Milovanović
Ana Dukić
Ivor Ivančić

Violončela
Isak Haračić
Nejla Komar
Samo Uranjek
Elina Gvozdić

Kontrabasi
Fahrudin Strojil
Rastko Zečević

Flauta
Nikolina Vukoja Pinjuh

Oboe
Eva Tušar Suhadolc
Ankica Radalj

Klarineti
Abdul-Aziz Hussein
Lovre Lučić

Fagoti
Istvan Matay
Goran Juras

Rogovi
Toni Kursar
Tomislav Sušac

Trube
Alan Hussein
Benjamin Drijenčić

Timpani
Dario Kos

ZBOR

Soprani

Petra Bezer
Ivona Duno
Simona Gavrić Babić
Ema Grgić
Brigita Marić
Jasna Martinović
Ana Matijević
Dara Puljić
Sara Penavić
Lana Sušilović
Marta Šaravanja
Katarina Tomić
Gabriela Vištica
Ina Žderić

Alti

Leona Bošnjak
Iva Ćosić
Lana Ćurić
Klara Čuljak
Marta Doko
Tajra Elezović
Zorana Grizelj
Monika Haubrich
Roberta Iličić
Klara Kozina
Sara Krtalić
Barbara Lasić
Eva Martinac
Noa Vidović
Ana Vrljić

Tenori

Marijo Bevanda
David Gagro
Mateo Lekić
Mladen Mandžo
Ante Prusina
Zdravko Vila

Basi

Boris Diviš
Sebastian Ivelja
Hrvoje Merdžo
David Slišković
Ilija Soldo
Matija Šaravanja

Zborovođa

Katja Krolo-Šarac

Asistent zborovode

Filip Milošević

RIJEČ DIRIGENTA

Mozartova glazba: misterij savršenstva i ljepote

Prije 270 godina, 27. siječnja 1756. u Salzburgu rođen je Wolfgang Amadeus Mozart. Tim je događajem ljudska civilizacija dobila nemjerljiv dar — glazbeni fenomen čija nam umjetnost i danas, kao i u 19. i 20. stoljeću, djeluje poput čiste, destilirane ljepote. U čemu se krije tajna te glazbe koja je zvukom kristalno jasna, notnim zapisom precizna, emocionalno duboko ljudska i čista, a istodobno tako magična i neobjašnjiva? Upravo u spoju naizgled nespojivog leži temelj Mozartove umjetnosti.

U svega trideset i pet godina života, poput putnika kroz vrijeme, ostavio nam je ideal zvuka koji nas trajno oplemenjuje svojom ljepotom, čistocom i emocionalnom snagom.

Za glazbenike koji su došli nakon njega, Mozart je nedostižni ideal — genij kojeg nije moguće kopirati i misterij koji ostaje nerazjašnjen do danas. Njegove skladbe djeca razumiju intuitivno, srednjoškolci ih čitaju bez poteškoća, a na akademijama često se smatraju „prelaganima“. Ipak, tijekom karijere umjetnici ih izvode oslanjajući se na tradiciju i naučene obrasce, dok na kraju svog umjetničkog puta iste te skladbe često doživljavaju kao iznimno zahtjevne, nerijetko ostajući nezadovoljni vlastitim interpretacijama.

Tko je, dakle, dorastao Mozartovoj glazbi? Najtočniji odgovor vjerojatno glasi: svi koji je iskreno vole. Njegova umjetnost nije pisana za vječnost — i upravo u tome leži njezina snaga. Većinu

svojih djela Mozart je skladao za kolege, glazbene entuzijaste i profesionalce s kojima je bio u bliskim odnosima. Taj ljudski, spontani element ključan je za bezvremenost njegove glazbe.

Iako se nikada nije nazivao genijem (u 18. stoljeću koristio se pojam „talent“), u pismima ocu Mozart za sebe piše da je „obilno talentiran“ te da je taj dar „od Boga“. Za svakog velikog glazbenika Mozart ostaje izvan svake klasifikacije — trajna vrijednost sama po sebi. Premda stilski pripada 18. stoljeću, vremenu u kojem se isprepliću rokoko, klasicizam i začeci romantizma, njegov umjetnički razvoj, iako dokumentiran brojnim pismima, i dalje ostaje nedokučiv.

U ovoj godini glazbene institucije diljem svijeta — od vrtića i škola do akademija, orkestara i opernih kuća — obilježavaju 270. obljetnicu njegovog rođenja. Simfonijski orkestar Mostar ovaj koncert stoga posvećuje upravo Mozartu i njegovim remek-djelima.

Ave verum corpus, K. 618, posljednje je Mozartovo dovršeno crkveno djelo, nastalo 18. lipnja 1791. godine u Badenu pokraj Beča. Mozart je ovaj motet napisao za blagdan Tijelova u crkvi sv. Stjepana u Badenu i posvetio ga svom prijatelju i zborovodi te crkve, Antonu Stollu. Svojim jednostavnim načinom pisanja, minimalnim glazbenim uputama (tek oznaka tempa *Adagio* i *sotto voce* na prvom nastupu zbora) te trajanjem

od svega 46 taktova, motet predstavlja jedno od Mozartovih najkraćih, ali i najljepših djela. Kratkoća i jednostavnost bili su uvjetovani skromnim tehničkim mogućnostima malog crkvenog zbora u Badenu, no kakav je glazbeni dar time dobio Stoll? Bogatstvo harmonije, umijeće moduliranja i perfekcija u vođenju glasova predstavljaju glazbeno savršenstvo najvišeg ranga, a svojom transcendentalnom atmosferom ovaj mali motet u D-duru ujedno navješćuje Mozartovo posljednje i nedovršeno djelo — veliki *Requiem* u d-molu.

Laudate Dominum nebeski je peti stavak iz Mozartove posljednje salzburške sakralne vokalno-instrumentalne kompozicije *Vesperae solennes de confessore*, K. 339. Napisan za solo sopran uz pratnju zbora i orkestra, kojem se priključuje solo fagot, Mozart je djelo skladao 1780. godine, a odsutnost viola u partituri upućuje na činjenicu da je napisano za salzburšku katedralu i blagdane u sklopu večernjeg bogoslužja. Tekst je Mozart preuzeo iz 117. psalma i povjerio ga solo sopranu u lirskom stavku koji se često izvodi i kao zasebna glazbena točka. Svojom ljepotom, mirnim tonalitetom F-dura i pulsirajućim ritmom u 6/8 metru, ovaj *cantabile* dijalog između soprana i zbora na simboličan način predstavlja Mozartov oproštaj od salzburške glazbene i crkvene tradicije.

Koncert za klavir i orkestar u C-duru, br. 25, K. 503, završen je 4. prosinca 1786. godine u Beču i posljednji je od dvanaest velikih Mozartovih klavirskih koncerata napisanih u razdoblju između 1784. i 1786. godine. Sam Mozart izveo ga je nekoliko puta na svojim pretplatničkim koncertima, takozvanim „akademijama“. Djelo je koncipira-

no simfonijski, s bogatim i solistički tretiranim dionicama drvenih puhača te rogovima, truba-ma i timpanima, koji ga svrstavaju u skupinu Mozartovih „trijumfalnih“ klavirskih koncerata. Koncert u trostavnoj formi započinje svečanim motivom fanfara, temeljenim na rastavljenim trozvucima C-dura, nakon kojih dominiraju osminski motivi u polifonoj obradi, tvoreći time Mozartov najkompleksniji prvi stavak klavirskih koncerata. Drugi stavak svojim lirizmom i neopterećenom spontanošću nagovještava romantizam; u njemu se gube obrisi čvrste klasične forme, a klavirska dionica zvuči poput zapsanog sanjarenja. Treći stavak šaljivi je rondo u 2/4 metru, prepun briljantnih pasaža i zanimljivih glazbenih dosjetki koje kod Mozarta uvijek nose i dozu ozbiljnosti. Nakon molske epizode u a-molu slijedi prijelaz na lirsku temu u F-duru. U tom se trenutku stječe dojam da je ljepota glazbe na trenutak zaustavila vrijeme, dok Mozart svojom imaginacijom putuje daleko u budućnost. Taj odsjek u F-duru predstavlja rijedak trenutak u cjelokupnoj literaturi klavirskih koncerata. Koncert završava bravuroznim pasažama u solističkoj dionici klavira koje se prenose na cijeli orkestar, čime ovo veliko djelo završava – kako mu i dolikuje – trijumfalno.

Simfonija u g-molu, br. 40, K. 550, dio je posljednje simfonijske trilogije iz 1788. godine. Uz Simfoniju u Es-duru i posljednju iz trilogije, u C-duru poznatu pod nadimkom „Jupiter“, ova „četrdeseta“ s vremenom je postala najpopularnija Mozartova simfonija, ali i jedno od njegovih najizvođenijih djela. Sve tri simfonije nastale su u razdoblju od svega dva mjeseca, tijekom srpnja i kolovoza 1788. godine u Beču. Ova „velika“ simfonija u g-molu (Mozart je skladao još jednu u

istom tonalitetu, poznatu kao „mala“, K. 183) jedno je od rijetkih djela koje započinje u pianu; taj čuveni početak u divisi violama i basovima, koji uspostavlja tonalitet prije pojave glavne teme, preteča je romantičnog idioma kakav kasnije susrećemo kod Schumanna, Mendelssohna, Brahmsa i drugih. Mozartova simfonija u g-molu manifestacija je duboko proživljenog osobnog iskustva, na što upućuje i njezina prva, čuvena tema u violinama sa svojim gotovo „krikom“, obilježenim uzlaznim intervalom male sekste. Djelo ne koristi „trijumfalne“ instrumente poput truba i timpana i nema namjeru ostaviti glasan, već dubok dojam. Stoga njegov komorni zvuk taj dojam čini još intimnijim i potresnijim. Djelo započinje u molu i završava u molu, što kod Mozarta predstavlja gotovo iznimku. U prvom i četvrtom stavku Mozart traži put prema svjetlu, no povratak u dramatični g-mol neizbježan je poput pečata sudbine. Drugi stavak djeluje istodobno kao utjeha i agonija, dok silazne, neprekidne sekvence u upornom i isprekidanom ritmu snažno prizivaju umjetnikovu reminiscenciju na bolja vremena. Koliki iskorak ova simfonija predstavlja u literaturi 18. stoljeća, najbolje pokazuje treći stavak – menuet. Nekadašnji dvorski ples ovdje gubi svoju lagodnost i pretvara se u dramatičnu, osobnu borbu izraženu kroz mračnu polifoniju. Od prpošnog dvorskog plesa nije ostalo gotovo ništa. Mozart je partituru revidirao ubrzo nakon prve verzije (koja nije sadržavala klarinete), što upućuje na zaključak da je imao konkretnu izvedbenu namjeru. Nakon njegove smrti simfonija je postala jedno od najpoznatijih djela, a za Ludwiga van Beethovena imala je poseban značaj — osobito jer je motiv iz četvrtog stavka poslužio kao inspiracija za Scherzo njegove Pete simfonije.

O Mozartu i njegovoj umjetnosti napisano je gotovo sve; o njemu znamo više nego o ijednom drugom velikom skladatelju, pa ipak misterij njegove umjetnosti ostaje nedokučiv. Što vrijeme više odmiče, to nam se njegova glazba čini sve apstraktnijom u svojoj savršenosti i djetinjnoj jednostavnosti — a zapravo je sve samo ne jednostavna. Mozartova glazbena logika, savršenstvo arhitektonske strukture i duboka emocionalnost uzdižu njegov opus iznad svakog pokušaja konačnog tumačenja. Njegov utjecaj na skladatelje poput Beethovena, Schuberta, Brahmsa, Mendelssohna, Pyotra Ilyicha Tchaikovskog, Orffa i Stravinskog svjedoči o nepresušnom izvoru inspiracije koji su ti velikani nalazili u njegovoj umjetnosti.

U Mozartovu prezimenu, igrom slova i sudbine, kao da je utkana cijela filozofija njegove estetike. Riječ *zart* na njemačkom znači „nježan“, a spoj s riječju *art* gotovo simbolički upućuje na samu bit — umjetnost. Postigavši savršenstvo u svim glazbenim oblicima kojih se dotaknuo, s pravom možemo reći da je Wolfgang Amadé Mozart bio najveći glazbeni talent koji je kročio ovim svijetom.

Uz čestitku za njegov 270. „nebeski rođendan“, ovaj osvrt završavam riječima velikog ruskog skladatelja Tchaikovskog:

Mozart je najviša, kulminirajuća točka koju je ljepota postigla u sferi glazbe.

Igor Tatarević

IGOR TATAREVIĆ (Mostar, 1976.) nakon studija violine u klasi prof. Branka Košira upisuje dirigiranje kod prof. Vjekoslava Šuteja te diplomira 2013. (summa cum laude) u razredu prof. Uroša Lajovica na Muzičkoj akademiji u Zagrebu. Ostvaruje glazbeno-scenske projekte sa istaknutim hrvatskim libretistom Ivanom Ivicom Krajačem, među kojima se ističe „D.I.S.C.O“, a 2009. sudjeluje na 25. Muzičkom biennalu u Zagrebu u okviru projekta „Musica diversia“. Godine 2010. osniva Zagrebački orkestar mladih (ZOM) i njegov je predsjednik. Idejni je pokretač glazbeno-scenskog spektakla „Mozart u vrtu“, koji se redovito izvodi na otvorenim prostorima Zagreba i diljem Hrvatske. Sa ZOM-om nastupa u prestižnim zagrebačkim dvoranama (HGZ i KDVL), a 2014. prima Rektorovu nagradu Sveučilišta u Zagrebu za izvedbu Mozartove Velike mise u c-molu u Zagrebačkoj katedrali. Godine 2012. diplomskim koncertom debitira sa Zagrebačkom filharmonijom u KD Vatroslav Lisinski, izvodeći djela Mozarta i Beethovena, te sa istim orkestrom nastupa u više gradova. Ističe se i projekt Pika — Točka — Tačka (2013.) sa Slovenskom, Zagrebačkom i Beogradskom filharmonijom. Sa Zagrebačkom filharmonijom i jazz duom Bow vs. Plectrum (Hojsak & Novosel) 2017. snima album „Strings only“, kojim je ravnao u više hr-

vatskih gradova. Suraduje i s Hrvatskim komornim i Dubrovačkim simfonijskim orkestrom. Međunarodni debi ostvaruje 2018. u Cambridgeu s Pergolesijevim Stabat Mater, a iste godine postaje šef-dirigent Simfonijskog orkestra Mostar, s kojim izvodi i simfonijske pop-rock spektakle ABBATINOVO — ABBA Tribute Show i The Beatles — Symphonic Rock Tribute (umjetničko vodstvo i aranžmani). Redovito suraduje s HNK Mostar.

Dobitnik je nagrade za najboljeg glazbenika godine TV emisije „Dobro jutro Hrvatska“. Krajem 2011. u HNK Varaždin praizvedena je njegova rock-opera HOCUS-POCUS (libreto I. I. Krajača), prva hrvatska opera za mlade, gdje se predstavio kao skladatelj i dirigent. Kao promicatelj Mozartova djela, 2016. osniva „Mozart Fan Club“. Godine 2021. britanski ClassicFM uvrštava njegovu izvedbu Mozartova Koncerta za flautu i harfu u C-duru. K. 299, u izvedbi Hrvatskog komornog orkestra, među deset najljepših djela za flautu. Godine 2023. osniva ITTRIBUTE ORCHESTRA PROJECT s programima BOHEMIAN ROCK SYMPHONY — Queen Tribute i STUDIO 54 TRIBUTE — Disco Symphony Fever. Početkom 2024. suraduje s Tamburaškim orkestrom HRT-a na projektu „Večer talijanskih kancona“, a iste godine u HNK Zagreb premijerno je izvedena njegova orkestralna suita u 5 stavaka „Isus, Sin Čovječji“ (prema glazbi Gabriijela Prusine za istoimenu kazališnu predstavu). Godine 2025. u Tomislavgradu, Mostaru i Splitu ravna izvedbama glazbeno-scenske legende „Krunidbom kralja Tomislava“, čiji je autor orkestracije. Uz umjetnički rad bavi se i pedagogijom te je od 2021. docent na Glazbenom odjelu Fakulteta prirodoslovno-matematičkih i odgojnih znanosti u Mostaru.

FOTO: Marin Frka

LOVRE MARUŠIĆ međunarodnu je reputaciju potvrdio osvajanjem srebrne medalje i posebne nagrade Robert Schumann Award na International Telekom Beethoven Piano Competition 2023 u Bonnu te srebrne medalje na Cleveland International Piano Competition 2021 u SAD-u. Dobitnik je i brojnih nagrada, među kojima su prve nagrade na natjecanjima Santa Cecilia u Portu (2018.), IMF u Parizu (2018.) te prva nagrada uz nagradu komisije i publike na natjecanju Isidor Bajić u Novom Sadu (2016.). Prve poduke dobiva od Rozarije Samodol u Omišu, a na poziv Natalije Trull 2006. odlazi u Moskvu na Centralnu muzičku školu pri

Konzervatoriju „P. I. Čajkovski“, koju završava 2011. Studij u Zagrebu započinje kod Rubena Dalibaltayana, a diplomira u klasi Ljubomira Gašparovića, dok poslijediplomski studij nastavlja u Weimaru kod Grigoryija Gruzmana. Nastupao je s brojnim orkestrima i ansamblima, uključujući The Cleveland Orchestra, Beethovenorchester Bonn, Zagrebačku filharmoniju, Simfonijski orkestar HRT-a, Vojvođanske i Beogradske simfoničare, Irkutsku filharmoniju, orkestar HNK Split, Escher String Quartet, Beethoven Trio Bonn,

Zagrebačke i Splitske soliste. Dobitnik je Rektorove i Dekanove nagrade Sveučilišta u Zagrebu. Kao solist i komorni glazbenik nastupa diljem Europe, Rusije i SAD-a. Redovni je profesor klavira na Gustav Mahler Privatuniversität u Klagenfurtu te umjetnički voditelj festivala „Ostinato“ u Omišu. U sezoni 2023./2024. ostvaruje turneje u Kini, nastupa sa Slovačkom filharmonijom i dirigentom Danielom Raiskinom te održava koncerte u Italiji, Austriji, Njemačkoj, Portugalu, Španjolskoj i Hrvatskoj. U sezoni 2024./2025. planira dvije turneje u Kini s violinistima Simonom Zhuom i Yuriem Revichem, niz solističkih nastupa u Hrvatskoj, Švicarskoj, Njemačkoj, Austriji, Portugalu i Italiji, kao i koncerte sa Zagrebačkom filharmonijom i komornim sastavima diljem Europe. Generalno zastupništvo potpisao je s tvrtkom CristoforiumArt.

IVA ČOVIĆ (Mostar, 2002.), upisuje 2020. godine Muzičku akademiju u Istočnom Sarajevu, smjer Solo pjevanje u klasi prof. mr. Sanje Ostić. Trenutno je studentica 4. godine, a iza sebe ima već zapažene javne nastupe: suradnju s Vojnim orkestrom Oružanih snaga BiH i Vojnim orkestrom RH s kojima je nastupila na svečanom božićnom koncertu u Sarajevu (2024. i 2025.); pod organizacijom prof. Daria Vučića sudjeluje u projektu „KoncertiDA“ kao jedna od vokalnih solistica, ali i kao dio vokalnog ansambla „Continuo“ koji djeluje u okviru udruge „Kulturni preporod“. Sa spomenutim ansamblom sudjeluje u pet

izvedbi „Misse papae Marcellija“ autora G. P. da Palestrina. Ostvarila je suradnju s Komornim orkestrom i Akademskim zborom Pro musica iz Mostara te Tamburaškim orkestrom Mostar, a 2026. godine nastupila je sa Simfonijskim orkestrom iz Mostara kao solistica na koncertu arija i solo pjesama pod nazivom „Habanera“. Sudjeluje kao solistica u izvedbi „Requiem“ skladatelja M. J. Trotta sa zborom FPMOZ-a. Kao Napretkova stipendistica nastupa sa Triom Scherzom u podružnici Široki Brijeg.

KATJA KROLO-ŠARAC (Zagreb, 1974.) završava studij crkvene glazbe 1999. godine na Sveučilištu za glazbu i scensku umjetnost u Grazu, smjer orgulje (Karin Tausch) te stječe zvanje „diplomirani crkveni glazbenik“. Iste godine nastavlja poslijediplomski studij koji 2001. završava na smjeru „Orgulje“ te na smjeru „Zborovođa i kantoriga“, čime stječe naslov „magistra crkvene glazbe“. Od školske godine 2002./2003. živi i djeluje u BiH. Sa zborovima koje vodi (Dječji zbor Osnovne glazbene škole Brotnjo, Djevojački zbor Glazbene škole Široki Brijeg, Akademski pjevački zbor Sveučilišta u Mostaru, Komorni pjevački ansambl Pro arte) dobiva

vrijedna priznanja i nagrade struke na domaćim i međunarodnim natjecanjima zvorske glazbe. Bila je članica stručnog ocjenjivačkog povjerenstva na zbornim i klapskim natjecanjima i festivalima u BiH. Pohađala je majstorske tečajeve interpretacije orguljaške glazbe u inozemstvu te je održala više orguljaških i komornih koncerata u Hrvatskoj, Sloveniji, Mađarskoj i BiH. Trenutačno je redovita profesorica na Studiju glazbe FPMOZ-a Sveučilišta u Mostaru, ujedno je voditeljica Zbora HNK Mostar, Mješovitog zbora Studija glazbe FPMOZ SUM, Komornog pjevačkog ansambla „Pro arte“, Mješovitog župnog zbora „Svetog Stjepana Prvomučenika“ na Čerinu te orguljašica Župnog zbora „Kraljica mira“ iz Međugorja.

MOZART WEEKEND

NAKLADNIK

Simfonijski orkestar Mostar

ZA NAKLADNIKA

Damir Bunoza, ravnatelj

UREDNIK PROGRAMSKE KNJIŽICE

Josip Blažević

TISAK

Grafit, Mostar

Simfonijski
Orkestar
Mostar

Hrvatsko
narodno
kazalište
u Mostaru

STUDIJ GLAZBE
FPMOZ
SVEUČILIŠTE
U MOSTARU

GLAZBENA
ŠKOLA
IVANA pl. ZAJCA
MOSTAR

Bosna i Hercegovina / Босна и Херцеговина
Vijeće ministara BiH / Савет министара БиХ
Ministarstvo civilnih poslova BiH
Министарство цивилних послова БиХ

Vlada Hercegovacko-neretvanske županije-kantona
Vlada Hercegovacko-neretvanskog kantona
Влада Херцеговачко-неретванског кантона

Grad
Mostar